

معماری سبز، با تاکید بر توسعه پایدار شهری

الهام رضائیان کله بستی*

دانشگاه هنر، کارشناس ارشد شهرسازی. Rezaian10@yahoo.com

چکیده

معماری پایدار- که در واقع زیرمجموعه طراحی پایدار است- را شاید بتوان یکی از جریان‌های مهم معاصر به حساب آورد که عکس‌العملی منطقی در برابر مسایل و مشکلات عصر صنعت به شمار می‌رود. بنابراین، ضرورت ایجاد و توسعه هر چه بیشتر مقوله پایداری در معماری به خوبی قابل مشاهده است. معماری سبز به ساختمان‌هایی اطلاق می‌شود که در آن از مصالح سبز و تکنولوژی‌های سبز (مواد و مصالح قابل بازگشت به چرخه طبیعی) استفاده می‌شود. و اثرات منفی آن را بر روی محیط اطرافش کم می‌کند. هدف از این نوع معماری همسو شدن با محیط زیست است. با توجه به کمبود جا و رشد جمعیت که از تهدیدهای جدی بر محیط زیست است، بتوانیم بین رشد جمعیت و فضای مورد نیاز توازن ایجاد کنیم، معماری سبز را پیشنهاد کرده ایم. توسعه پایدار، توسعه‌ای است که نیازهای اکنون را به گونه‌ای برآورده نماید که توان نسل‌های بعدی را جهت تامین نیاز، کاهش ندهد. با توجه به مطالب مطروحه، این مقاله به تعریف معماری پایدار و بیان ویژگی‌های آن شامل مشخصات فرهنگی، اجتماعی، اکولوژیکی و اقتصادی می‌پردازد و با مطرح کردن اثرات توسعه پایدار بر معماری و نمود کالبدی بخشیدن به شاخصه‌های توسعه پایدار در معماری گامی در جهت پایداری برداشته شود. برای رسیدن به این هدف به اطلاعاتی در رابطه با توسعه پایدار و راهکارهای آن در معماری نیاز داریم. این تحقیق در نهایت ویژگی‌های معماری پایدار را شامل ۱- ایجاد فضای مشترک چند عملکردی ۲- آموزش مردم برای حفظ و نگهداری محیط زیست از طریق دادن خدمات و فضای مناسب ۳- بکارگیری سازه‌های نوین مطابق اصول توسعه پایدار ۴- استفاده از مصالح بوم آورد ۵- انعطاف پذیری ۶- استفاده از انرژی‌های نو و تجدید پذیر و... بیان می‌کند.

کلمات کلیدی: توسعه پایدار، معماری پایدار، معماری سبز، شهر بابلسر